

**College van beroep
voor de examens**

PROCES-VERBAAL CBE 22-503

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

Mondelinge uitspraak van 19 oktober 2022 van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden in de zaak tussen:

[naam], appellant,

en

de Examencommissie [X], verweerder.

Aanwezig:

mr. O. van Loon (voorzitter),
dr. A.M. Rademaker,
dr. B. Siegerink,
J.J. Christiaans BA,
G.S. Cornielje LLB,
T.A.V. Claessen, (leden),
mr. I.L. Schretlen (secretaris),

appellant, vergezeld van zijn gemachtigde, [naam] van [naam] in [X].

[namen, voorzitter respectievelijk ambtelijk secretaris van de examencommissie [X].

Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2022 heeft verweerder een zogenoemde MOMI-verklaring afgegeven dat appellant in het studiejaar 2021-2022 onvoldoende academische voortgang heeft gemaakt.

Uitspraak
CBE 22-503
2

Tegen dit besluit heeft appellant op 26 september 2022 administratief beroep aangetekend. Op 17 oktober 2022 heeft [naam] de beroepsgronden aangevuld. Daarbij is verzocht om een vergoeding van de proceskosten in administratief beroep.

Verweerder heeft op 10 oktober 2022 een verweerschrift ingediend.

Op 25 oktober 2022 heeft verweerder nog een nader document toegezonden.

Overwegingen

Appellant volgt de bacheloropleiding [X]. Hij heeft in het studiejaar 2021-2022 minder studiepunten behaald dan de vereiste 50% van het aantal te behalen studiepunten bij nominaal studeren (=30 ECTS). Hij behaalde in het studiejaar 15 ECTS.

Verweerder heeft appellant meegedeeld dat van de onvoldoende studieresultaten van appellant melding moet worden gedaan aan de [X] (hierna: de [X]). Deze beslissing heeft dus gevolgen voor de verblijfsvergunning van appellant.

Appellant vindt het oneerlijk dat voor buitenlandse studenten dergelijke strenge eisen gelden voor de studievoortgang ná het eerste studiejaar. Het studiejaar 2021-2021 was volgens hem niet representatief voor zijn studieprestaties. Hij werd getroffen door corona, had een amandelontsteking en voelde zich eenzaam in Nederland zonder enige familie.

Appellant beschikt inmiddels over een hinderverklaring, die aangeeft dat hij in de periode 1 september 2021 tot en met 28 februari 2022 gehinderd was en van 1 maart 2022 tot en met 31 augustus 2022 ernstig gehinderd was.

Deze hinderverklaring dekt volgens verweerder het gebrek aan het aantal te behalen studiepunten niet. Uitgaande van de hinderverklaring zou appellant in staat moeten zijn om 37,5 ECTS te behalen in het studiejaar. Om de progressie in zijn studieprestaties aan te tonen en om daarmee aannemelijk te maken dat hij in staat is om de opleiding binnen een redelijke termijn af te ronden, had hij daarvan tenminste 50% (is 19 ECTS, afgerond 20 ECTS) moeten halen.

Uitspraak
CBE 22-503
3

Het College merkt op dat de Wet MOMI er – mede – toe dient om te waarborgen dat visumplichtige studenten hun verblijf in Nederland primair gebruiken om te studeren en niet om andere activiteiten te ontwikkelen. De voortgangseis die de MOMI-verklaring stelt, dient in zoverre geen educatief doel en is ook niet bedoeld als stimulans om sneller of beter te studeren. Hoewel wat betreft de inhoudelijke criteria overeenkomsten bestaan tussen de MOMI-verklaring en een negatief bindend studieadvies, verschilt de MOMI-verklaring in dit opzicht wezenlijk van het negatief bindend studieadvies.

Het College kan verweerder volgen in het standpunt, zoals tijdens de zitting ingenomen, dat appellant in het licht van zijn persoonlijke omstandigheden in het studiejaar 2021-2022 ongeveer 19 ECTS moest halen om aannemelijk te maken dat hij voor studiedoeleinden in Nederland verblijft. Nu de studieonderdelen van de opleiding alle 5 ECTS of 10 ECTS bedragen, is het College van oordeel dat verweerder deze norm niet ten ongunste van de student mag afronden. Dit betekent dat de MOMI-norm naar beneden moet worden afgerond tot 15 ECTS. Nu vaststaat dat appellant in het studiejaar 2021-2022 15 ECTS heeft behaald, heeft hij daarmee voldaan aan de MOMI-norm. Dit betekent dat verweerder ten onrechte melding heeft gedaan aan de [X].

Los daarvan deelt het College de zorgen van verweerder over de studiehouding van appellant, vooral omdat hij de adviezen van de studieadviseur niet opvolgt. Het College raadt appellant met klem aan contact te onderhouden met de studieadviseur om een aangepast studieplan op te stellen om de opgelopen achterstand in te lopen.

Dit betekent dat het College het bestreden besluit zal vernietigen en verweerder zal gelasten de melding aan de [X] in te trekken. Nu het bestreden besluit wordt vernietigd, moet verweerder aan appellant een vergoeding betalen voor de proceskosten, die wordt begroot op € 1.082,00 (twee procespunten).

Uitspraak
CBE 22-503

Beslissing

4

Het College verklaart het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en gelast verweerder de melding aan de [X] in te trekken.

Het College bepaalt dat verweerder aan appellant een vergoeding moet betalen voor de proceskosten tot een bedrag van € 1.082,00.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal, dat door de voorzitter en secretaris is ondertekend.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,
Verzonden op: